

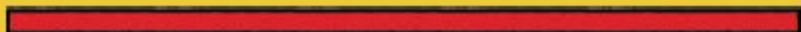
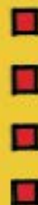

POSELSTVÍ FARKIOVI

ELBERT HVBĚRAK

NAKLADATELSTVÍ
ČINTÁMANI

ELBERT HUBBARD

POSELSTVÍ
FARCIONI

ELBERT HUBBARD

POSELSTVÍ GARCIOVI

Z anglického originálu
A Message to Garcia
přeložil Jan Turija Kempe

Vydalo Nakladatelství Čintámani
www.cintamani.cz

Copyright © Čintámani, 2010

ISBN 80-239-7624-9

Předmluva

Je nám velkou ctí, že můžeme v češtině vydat toto pozoruhodné a nyní už možná trochu pozapomenuté dílko. *Poselství Garciovi* vydáváme, abychom inspirovali čtenáře k většímu smyslu pro zodpovědnost, soběstačnost a vynalézatelství. Pokud se nám to podaří být u jednoho procenta čtenářů, budeme to považovat za úspěch, neboť toto jedno procento dokáže přenést svůj postoj i na ostatní lidi kolem sebe a budou z toho mít prospěch všichni. Jsme rádi, že tímto malým činem přispějeme ke zlepšení celé společnosti.

Zároveň bychom Vám chtěli předem poděkovat, budete-li šířit *Poselství Garciovi* mezi svými přáteli a známými.

Nakladatel

Iniciativa

Svět uděluje velké odměny, v podobě peněz nebo úcty, za jednu jedinou věc a tou je iniciativa.

Co je to iniciativa? Povím vám to. Iniciativa znamená dělat svěřené úkoly správně bez toho, že by vám někdo něco musel vysvětlovat.

Hned za tím následuje splnění úkolu s jedním připomenutím. Například donést poselství Garciovi. Ti, kdo dokážou doručit poselství, získají velké uznání, ale jejich finanční odměna není vždy úměrná.

Pak následují ti, kteří neudělají nikdy nic, aniž by o to byli požádáni dvakrát. Tito lidé nezískají úctu a jejich plat je malý.

Pak jsou ti, kdo udělají správnou věc jen tehdy, když je nutnost nakopne. Tito

lidé obdrží lhostejnost místo úcty a almužnu místo platu. Tento typ člověka stráví většinu svého času na židli a nařiká nad svým těžkým údělem.

Nejníže na stupnici stojí člověk, který neudělá nic správně, i když mu to někdo ukáže a dohlíží na to, aby to udělal. Takový člověk je bez práce a dostává se mu pohrdání, které si zaslouhuje. A pokud nemá bohatého papínka, osud na něho čeká za rohem s tvrdou holí.

Do které skupiny patříte vy?

POSELSTVÍ GARCIOVI

V celé kubánské historii stojí na obzoru mé paměti jeden muž jako Mars v přísluní. Když vypukla válka mezi Španělskem a Spojenými státy, bylo nezbytné rychle navázat spojení s vůdcem povstalců Garciou. Garcia se skrýval někde v horských opevněních na Kubě — nikdo nevěděl kde. Ani poštou, ani telegrafem ho nebylo možno zastihnout a president Spojených států potřeboval rychle zajistit jeho spolupráci.

Co dělat?

Kdosi mu poradil: „Pokud vám někdo najde Garciu, pak to bude muž jménem Rowan*.“

Poslali pro Rowana a dali mu dopis, který měl doručit Garciovi. Jak tento muž

*[roún]

jménem Rowan vzal dopis, vložil ho do nepromokavého koženého váčku a připevnil si ho na hrud', jak za čtyři dny v noci přistál v otevřené lod'ce na pobřeží Kuby, jak zmizel v džungli a o tři týdny později se objevil na druhé straně ostrova, jak překonal pěšky nepřátelské území a jak doručil dopis Garciovi, jsou události, o kterých vám teď nechci podrobně vyprávět.

Chci však zdůraznit toto: McKinley dal Rowanovi dopis, aby ho doručil Garciovi. Rowan vzal dopis a neptal se: „Kde Garciu najdu?“ Pane Bože! To je muž, jehož podobu by měli ztvárnit do nesmrtelného bronzu a sochu umístit ve všech středních školách po celé zemi. Naši mladí lidé nepotřebují knižní vědomosti, ani poučky o tom či onom, ale spíše rovnou páteř, aby byli spolehliví, aby uměli jednat rychle a uměli soustředit svou ener-

gii na to, na čem záleží — na doručení poselství Garciovi!

Generál Garcia je již mrtvý, ale jsou zde jiní Garciové.

Není člověka, který by se o něco velkého pokoušel, kde je zapotřebí mnoha rukou, aby nebyl časem zděšen slabomyslností průměrného člověka — neschopností nebo neochotou soustředit se na jeden úkol a vykonat ho.

Zdá se, že lajdáctví, hloupá nepozornost, lhostejnost a polovičatá práce jsou pravidlem. Nikdo nedosáhne úspěchu, pokud všemožnými prostředky, vyhrůžkami, silou nebo úskokem nedonutí jiné, aby mu pomohli. Nebo snad Bůh, ve své dobrotě, učiní zázrak a pošle mu anděla světla jako pomocníka.

Milý čtenáři, chceš-li, vyzkoušej pravdivost tohoto tvrzení: Sedíš ve své kanceláři a máš k dispozici šest úředníků.

Požádej kteréhokoliv z nich o následující:
„S pomocí naučného slovníku mi, prosím,
vypište nejdůležitější události z Corre-
giova života.“

Odpoví úředník klidně: „Ano, pane“
a odejde vykonat úkol?

Vsad' se, že ne. Podívá se na tebe
skelným pohledem a položí ti jednu nebo
více z následujících otázek:

„Kdo to byl?“

„Který naučný slovník?“

„Kde ten slovník najdu?“

„Mám to v náplni práce?“

„Myslíte Bismarcka?“

„A proč to nemůže udělat Karel?“

„Už je mrtev?“

„Spěchá to?“

„Nemůžete si to vyhledat sám, když
vám přinesu slovník?“

„Proč to potřebujete vědět?“

Vsadím se jedna ku deseti, že poté, co
jsi zodpověděl všechny otázky a vysvětlil,

jak najít potřebné informace a proč je potřebuješ, úředník půjde a požádá jednoho z kolegů, aby mu pomohl najít Garcii; pak se vrátí, aby ti sdělil, že takový člověk neexistuje. Je možné, že sázku prohrají, ale podle zákona průměru bych ji prohrát neměl.

Jsi-li rozumný, nebudeš se namáhat vysvětlováním svému „pomocníkovi“, že Corregio se píše s „C“ a ne s „K“, mile se usměješ a řekneš: „Nelamte si s tím hlavu,“ a najdeš si to sám.

Tato neschopnost samostatného jednání, tato mravní hloupost, tato slabá vůle, tato neochota pustit se s chutí do díla — to jsou věci, které zatlačují čistý socialismus do daleké budoucnosti. Nechtějí-li lidé jednat sami za sebe, co budou dělat, až užitek z jejich námahy půjde k dobru všem? Jakýsi karabáčník se sukovitou holí se zdá být nutností a mnohého zaměstnan-

ce drží u práce strach, že by mohl na konci týdne dostat „kopačky“.

Dejte si inzerát, že hledáte písaře nebo písařku a devět z deseti žadatelů neumí psát spisovně — a ani to nepovažuje za nutné.

Může takový člověk napsat dopis Garciovi?

„Vidíte tam toho účetního?“ zeptal se mě mistr jedné velké továrny.

„Ano, a co s ním?“

„No, je výborný účetní, ale kdybych ho poslal s nějakým vzkazem do města, možná by to dokázal, ale možná by se také cestou stavil ve čtyřech hospodách a než by došel na Hlavní třídu, zapomněl by, pro co jsem ho vůbec poslal.“

Lze takovému člověku svěřit poselství Garciovi?

V poslední době stále slyšíme plačtivé sympatie nad „utlačovanými dělníky, kteří

pracují za hladové mzdy“ a „bezdomovci, kteří hledají poctivou práci“ a mnoho hrubých slov padá na adresu lidí u moci.

Nikde se nemluví o zaměstnavateli, který předčasně zestárl v marné snaze přimět liknavé a nedbalé zaměstnance odvést inteligentní práci. Nic se nepíše o jeho trpělivé a úmorné snaze získat „pomocníky“, kteří nedělají nic jiného než lelkuji, když se k nim otočí zády. V každém obchodě, v každé továrně probíhá nepřetržitý proces trhání plevle. Zaměstnavatel neustále propouští ty „pomocníky“, kteří svým chováním dokázali, že nejsou závodu prospěšní a přijímá nové. Toto třídění probíhá neustále bez ohledu na dobré nebo zlé časy. Rozdíl je pouze v tom, že když jsou časy opravdu zlé a o práci je nouze, výběr se provádí důsledněji. Vždy a všude musí neschopní a ti, co si to nezaslouží, odejít. Osobní zájem

o přežití nutí každého zaměstnavatele, aby si ponechal jen ty nejlepší — ty, kteří dokážou donést poselství Garciovi.

Znám jednoho člověka, který v mnoha ohledech vyniká, ale který není schopen řídit svůj vlastní podnik a který navíc nemá žádnou cenu pro kohokoliv jiného, protože je posedlý fixní představou, že ho jeho zaměstnavatel neustále utiskuje nebo že se ho chystá vykořisťovat. Není s to dávat pokyny a také je přijímat. Pokud by měl zanést poselství Garciovi, pravděpodobně by odpověděl: „Doneste si mu to sám.“

Dnes tento člověk bloudí ulicemi a hledá práci, vítr profukuje jeho ošumělým kabátkem. Nikdo, kdo ho zná, se neodváží ho zaměstnat, protože je ztělesněním nespokojenosti. Na rozumné jednání nepřistoupí a jediné, co na něho může zapůsobit, je pořádný kopanec tvrdou botou.

Jasně si uvědomuji, že člověk takto morálně zdeformovaný si zaslouží stejný soucit jako člověk s tělesnou vadou, ale uroňme také slzu za ty, kteří se snaží dokázat něco velkolepého, jejichž pracovní doba nekončí zahoukáním tovární sirény, jejichž vlasy rychle šedivějí v zápase s hloupou netečností, nedbalou slabostí ducha a bezcitnou nevděčností těch, kteří by bez jejich továren byli hladoví a bez přístřešku.

Podal jsem to příliš ostře? Možná ano, ale v době, kdy celý svět trpí určitou formou chudoby, bych rád vyjádřil pár slov sympatií člověku, jenž dosáhl úspěchu. Člověku, který navzdory velkým překážkám řídil úsilí druhých a když dosáhl cíle, zjistil, že nezískal víc než jídlo a oblečení.

Byl jsem sám nádeníkem a pracoval jsem za denní mzdu a také jsem byl zaměstnavatelem a vím, že obě strany mají

co říci. Chudoba jako taková není ctností, hadry nejsou doporučením. Ne všichni zaměstnavatelé jsou hrabiví a nafoukaní, stejně tak jako všichni chudí nejsou chvályhodní.

Mému srdci je blízky člověk, který odvede svou práci stejně dobře, když je „šéf“ pryč, jako když je doma. A člověk, který když dostane dopis pro Garcíu, se tiše ujme úkolu a bez hloupých otázek a skrytého úmyslu zahodit jej do nejbližšího kanálu nebo s ním učinit všechno možné, jen ne ho doručit — takový člověk nebývá nikdy propuštěn, ani nemusí stávkovat za vyšší mzdu. Civilizace je jedním dlouhým toužebným hledáním takových jedinců. Oč takový člověk žádá, mívá splněno. Je tak vzácný, že si žádný zaměstnavatel nemůže dovolit ho nechat odejít. Je žádaný v každém městě, v každém městečku, v každé vesnici — v každé kanceláři,

dílně, obchodě a továrně. Svět volá po takovém člověku; je ho třeba, velmi nutně třeba — člověka, který dokáže zanést poselství Garciovi.

KONEC

Doslov

Tuto literární maličkost *Poselství Garciovi* jsem napsal jednou večer po večeři za pouhou hodinku. Bylo to dvacátého druhého února osmnáct set devadesát devět, v den Washingtonových narozenin. Právě jsme odevzdávali do tisku březnové číslo časopisu *The Philistine*. Dílko mi vytrysklo přímo ze srdce a svěřil jsem ho papíru po perném dni, kdy jsem se snažil poučit některé nesvědomité vesničany, aby se probudili ze svého komatu a začali jednat.

Bezprostřední podnět však přišel z malé rozmluvy u šálku čaje, když můj syn Bert tvrdil, že skutečným hrdinou kubánské války byl Rowan. Rowan samotný vykonal svěřený úkol — zanesl poselství Garciovi.

Jako by do mě uhodil blesk! Ano, ten hoch má pravdu. Hrdinou je ten, kdo odvede svou práci — kdo zanesе Garciovi vzkaz. Vstal jsem od stolu a napsal jsem svoje *Poselství Garciovi*. Tak málo jsem si to považoval, že jsme to v časopise vydali bez nadpisu. Výtisk šel do oběhu a najednou začaly přicházet objednávky na další kopie březnového *Philistinu* — tucet, padesát, sto. Až když *American News Company* objednala tisíc kusů, zeptal jsem se jednoho ze svých pomocníků, který článek tak rozvířil vesmírný prach. „Ale, ten o tom Garciovi,“ odpověděl.

Na druhý den přišel telegram od George H. Danielse z železniční dopravní společnosti *New York Central Railroad* s tímto zněním: „Prosím o cenovou nabídku na sto tisíc kusů brožurek s článkem o Rowanovi a reklamou na osobní vlak

Empire State Express na zadní straně. Sdělte zároveň, jak rychle jste schopni zakázku dodat.“

Ve své odpovědi jsem určil cenu a uvedl, že jsme schopni brožurku vytisknout během dvou let. Naše možnosti byly malé a sto tisíc brožurek pro nás představoval obrovský úkol.

Výsledkem bylo, že jsem dal panu Danielsovi souhlas, aby vytiskl článek dle svých potřeb. Vydal tuto brožurku v několika půl milionových nákladech. Dvě nebo tři půlmilionové várky pan Daniels rozeslal sám. Článek kromě toho vyšel ve dvou stech časopisech a novinách a byl přeložen do mnoha jazyků.

V době, kdy pan Daniels distribuoval *Poselství Garciovi*, navštívil naši zemi ředitel ruských drah princ Hilakoff. Byl hostem *New York Central* a cestoval pod osobním vedením pana Danielse. Princ

uviděl malou knížečku a začal se o ni zajímat — asi spíš kvůli tomu, že ji pan Daniels vydával v tak obrovských nákladech, než kvůli čemukoliv jinému.

Tak jako tak, když se vrátil domů, nechal ji přeložit do ruštiny a dostal ji každý zaměstnanec ruských drah.

Pak následovaly jiné země. Z Ruska se brožurka dostala do Německa, Francie, Španělska, Turecka, Hindustánu a Číny. Za války mezi Ruskem a Japonskem dostal každý ruský voják, který šel na frontu, jeden výtisk *Poselství Garciovi*.

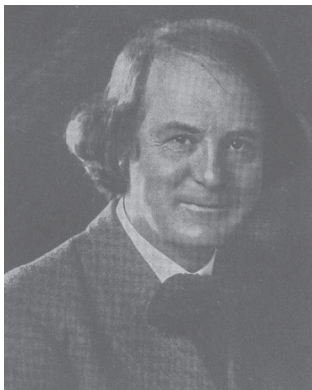
Když Japonci tuto brožurku našli u ruských zajatců, došli k závěru, že to je asi něco dobrého a následovně ji přeložili do japonštiny.

A na příkaz japonského císaře dostal každý japonský státní zaměstnanec — jak voják, tak civilista — vlastní kopii.

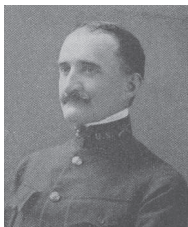
Bylo vytištěno přes čtyřicet miliónů

Poselství Garciovi. Říká se, že žádné jiné literární dílo na světě se nedostalo do takového oběhu ještě za autorova života díky řadě šťastných náhod!

Elbert Hubbard, 1. prosince 1913

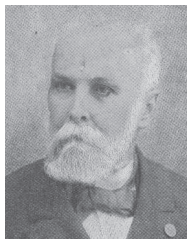

Elbert Hubbard byl známý jako filozof, spisovatel, vydavatel a přednášející na konci 19. a začátku 20. století. V roce 1895 založil skupinu *The Roycrofters*, komunitu umělců a řemeslníků ve vesnici East Aurora ve státě New York. V roce 1915 na cestě do Anglie tragicky zahynul se svou ženou na lodi Lusitania, kterou torpédovala německá ponorka. Elbert Hubbard byl pozoruhodný člověk a rozhodně si o něm přečtete více na dále uvedené webové stránce.

Andrew Summers Rowan byl nadporučíkem americké armády a v roce 1881 absolvoval prestižní vojenskou akademii West Point. Jakmile skončila španělsko-americká válka, sloužil

na Filipínách a ve Spojených státech až do roku 1909. Zemřel v roce 1943.

Calixto Garcia byl kubánský revolucionář a pět let, až do svého zatčení, vedl kubánské povstalce proti Španělům v desetileté válce (1868-1878) za nezávislost. Jednou se se svou malou skupinkou dostal do obklíčení. Když uviděl převahu nepřátel, nechtěl se nechat zajmout, přiložil k ústům revolver a zmáčkl kohoutek. Ačkoliv kulka vylétla čelem, přežil a dostal se do zajetí. Byl to on, kdo vyjednával s americkými jednotkami a pomáhal jim v jejich vojenských taženích. Garcia zemřel v roce 1898 ve věku 59 let.

Více informací o těchto osobnostech najdete na našich webových stránkách www.cintamani.cz/garcia. Kromě toho si zde si můžete *Poselství Garciovi* stáhnout zdarma v elektronické podobě.

Navštivte také naše virtuální museum, kde máme několik původních publikací vydaných na začátku 20. století.

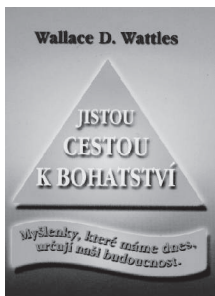
Nakonec bychom Vám rádi poděkovali malým bonusem navíc — kratičkou esejí Elberta Hubbarda nazvanou *Zdravý selský rozum*. Pošlete prázdný email na adresu rozum@cintamani.cz a obratem toto pojednání obdržíte.

Další klasická díla z roku 1903 od Nakladatelství Čintámani:

Jistou cestou k bohatství **Wallace D. Wattles**

Kniha *Jistou cestou k bohatství* je realistický, jasný a praktický návod. Není rozbořem teorií. Popisuje mentální a duchovní přístup, jak zbohatnout. Je určena pro všechny, kteří mají nesmírnou potřebu peněz, přejí si nejdříve zbohatnout, a potom filozofovat. Je určena pro ty,

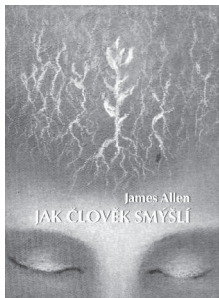
kteří chtějí výsledky a jsou ochotni přijmout vědecké závěry jako podklad pro jednání, aniž by rozebírali všechny postupy, podle kterých se k těmto závěrům došlo.

Jak člověk smýšlí

James Allen

Zamysleli jste se někdy nad tím, na co myslíte? Přečtěte si tuto větu ještě jednou a dobře se nad ní zamyslete. To není slovní hříčka. Lidé obvykle vůbec nepřemýšlejí o tom, na co myslí, a málokdo rozumí skutečnosti, že dobré myšlenky nesou dobré ovoce, a že špatné myšlenky nesou špatné ovoce.

Tato knížka pro vás bude velkým přínosem, ať už jste se někdy věnovali „správnému smýšlení“ nebo ne. Porozumíte, jak síla myšlenky ovlivňuje váš život, a uvědomíte si, proč se v životě nacházíte právě tam, kde jste.

Přijmete-li filozofii Jamese Allena, pochopíte, že váš osud neurčuje vaše prostředí, váš partner/partnerka nebo šéf, stát, ekonomika nebo štěstí, ale vaše myšlenky; pochopíte, že svůj osud ovládá každý sám, pokud ovládá své myšlenky. A to už stojí za to se nad tím zamyslet, nebo ne?

Více informací na
www.cintamani.cz

Uvedete-li v objednávacím formuláři
v kolonce „Poznámka“ heslo
Garcia, získáte tyto knihy
s 10% slevou.

Vydalo Nakladatelství Čintamani, 2010
www.cintamani.cz

Z anglického originálu
A Message to Garcia
přeložil Jan Turija Kempe

Grafické zpracování obalu
Keshava Kempe

Tisk a vazba
Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

ISBN 80-239-7624-9

Poselství Garciovi je inspirační příběh. Esej oslavuje iniciativu vojáka, který úspěšně splnil svěřený úkol. Nekladl žádné otázky, neměl námitky, neprosil o pomoc a misi dokončil. Tím dokázal, že vyniká nad průměrem. Odvedl práci, aniž ho někdo musel držet za ručičku.

Příběh vybízí čtenáře, aby takový postoj uplatňovali na cestě k úspěchu ve svém životě. Chcete-li v životě čehokoliv dosáhnout, pak je tato knížečka pro vás „povinnou četbou“. **Poselství Garciovi** vás uchvátí, bude vás inspirovat a bude vám výzvou.

Pokud jste **Poselství Garciovi** doposud nečetli, uniklo vám jedno z nejčtenějších literárních děl dvacátého století. Odhaduje se, že k dnešnímu datu bylo vydáno přes sto miliónů výtisků **Poselství Garciovi**. Říká se, že po Bibli je to druhá nejčtenější kniha.

ISBN 80-239-7624-9

9 788023 976243